

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Kjærulff-Schmidt: spm. nr. 71, 72, 74, 75 og 84.

Kirsten Jacobsen: spm. nr. 73.

Jørgen Junior: spm. nr. 81 og 90.

Spørgsmålene og besvarelserne vil blive op- taget i Folketingstidende.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til justitsministeren (29/10 76):

»Vil ministeren indskærpe over for landets pantefogder, at de ved udpantning for skatter skal gøre skyldnere i sociale nødsituationer opmærksom på sociallovgivningens muligheder for økonomisk bistand fra det offentlige?«

(Spm. nr. 71).

Begrundelse.

Jeg stillede den 13. oktober 1976 samme spørgsmål til ministeren på baggrund af en sag fra Egtved, hvor et ægtepar var blevet pantet fra deres mangeårige hjem på grund af en ubetydelig restance med ejendomsskat. Ministeren svarede (Folketingstidende sp. 435) bl. a., at der »findes de nødvendige regler om det interne samarbejde i kommunerne«, hvorfor ministeren ikke dengang fandt behov for at henlede pantefogdernes opmærksomhed herpå.

Det viser sig nu, at sagen fra Egtved ikke er enestående. Jeg har fra en skatteyder fra en sjællandsk kommune modtaget dokumentation for en tilsvarende sag, og i Ekstra Bladet den 27. oktober omtales en sag fra Kolding, hvor en familie, der var ramt af arbejdsløshed og sygdom, måtte se deres bolig igennem mere end 25 år gå på tvangsauktion på grund af en ejendomsskatterestance, der i forhold til ejendommens værdi og prioritetsforhold var ubetydelig.

Kendsgerningerne viser således, at de regler, ministeren tidligere har henvist til, ikke er tilstrækkelige. Jeg skal derfor på ny opfordre ministeren til at foretage ændringer i den justitsministerielle bekendtgørelse (Vejledning for pantefogder), der indeholder reglerne for pantefogdernes virksomhed, ligesom jeg skal opfordre ministeren til at kommentere den omtalte sag fra Kolding, således som den bedømmes af justitsministeriet.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (5/11 76):

I forbindelse med hr. Kjærulff-Schmidts enslydende spørgsmål af 28. september 1976 gav jeg i mit svar af 8. oktober 1976 udtryk for, at der i socialministeriets cirkulære nr. 191 af 9. oktober 1975 om rådgivning og tilsyn efter bistandsloven findes de nødvendige regler om det interne samarbejde i kommunerne. Jeg fandt derfor ikke, at der var behov for, at også justitsministeriet skulle henlede pantefogdernes opmærksomhed på bistandslovens muligheder for økonomisk hjælp fra det offentlige.

De af hr. Kjærulff-Schmidt nu fremdragne sager giver mig ikke anledning til at ændre denne opfattelse.

For så vidt angår anmodningen om nærmere at kommentere den i spørgsmålet omtalte sag fra Kolding skal jeg bemærke, at jeg alene kender sagen fra dagspressen. Da der ikke har været rejst tvivl om, at det juridiske grundlag for den begærede og afholdte tvangsauktion har været i orden, og da pantefogderne er kommunalt ansatte embedsmænd, finder jeg det rettest at afstå fra at kommentere den konkrete sag.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til socialministeren (29/10 76):

»Finder ministeren det rimeligt, at en arbejdsløses familie i Kolding er blevet pantet fra hus og hjem på grund af restancer med ejendomsskatter og kloakbidrag på i alt 2.992 kr.?«

(Spm. nr. 72).

Begrundelse.

Ifølge Ekstra Bladet den 27. oktober er en arbejdsløses familie fra Kolding blevet pantet fra det hus, de har beboet siden 1949, på grund af en restance med ejendomsskatter og kloakbidrag for et beløb, der – i forhold til husets værdi og prioritetsforhold – må siges at være ret ubetydeligt.

Det er nu anden gang inden for ganske kort tid, en sådan sag kommer til offentlighedens kundskab.

Det er oprørende at læse om, hvordan velbærgede borgmestre og embedsmænd fralægger sig ansvaret for de ulykker, de påfører små, jævne familier, der er ramt af sygdom og arbejdsløshed, som f. eks. i den nævnte sag, hvor Koldings borgmester ifølge Ekstra Bladet undskylder sig med: »Vi ville bare have givet fami-